

VLAG DE WITTE VLAG

-het vieren van de christelijke feesten-

Robbert Jansen

Scholten Uitgeverij

Vlag de witte vlag
Robbert Jansen

© 2019 Scholten Uitgeverij BV
Burgemeester Drijbersingel 25c
8021 DA Zwolle
info@scholtenuitgeverij.nl
www.scholtenuitgeverij.nl

Omslagontwerp: Jore ontwerp
Binnenwerk opmaak: Piet Versteeg
Tekstcorrectie: Jan Meints
Drukwerk: Drukcase
Eerste druk, maart 2019
ISBN/EAN nummer: 978-94-92959-28-7
NUR: 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording or any other – except for brief quotations in printed reviews, without the prior written permission of the publisher.

Inhoud

Inleiding / 9

Hemelvaart – Wat staan jullie naar de hemel te
kijken? / 17

Pinksteren – Ze verwonderden zich / 31

Kerst – Komt verwondert u hier mensen / 53

Goede Vrijdag – Is dat, is dat mijn Koning? / 67

Pasen – Blijdschap en verwondering / 85

Tot slot / 99

Noten / 105

*Wij zullen juichen over uw heil
en de vaandels opheffen in de Naam van onze God.
Moge de HEERE al uw verlangens vervullen.
Nu weet ik dat de HEERE Zijn gezalfde verlost!
Hij zal hem verhoren uit Zijn heilige hemel,
met machtige daden van heil door Zijn rechterhand.
Dezen vertrouwen op strijdwagens en die op
paarden,
maar wij zullen de Naam van de HEERE, onze
God in herinnering roepen.
Zij kromden zich en vielen,
maar wij zijn opgestaan en staande gebleven.
HEERE, verlos;
moge die Koning ons verhoren op de dag dat wij
roepen.*

(Psalm 20:6-10 Herziene Statenvertaling)

Inleiding

Het is nooit mijn ambitie geweest om schrijver te worden. Ik ben altijd van mening geweest dat het verstandiger is als ik mij met andere dingen bezighoud. Misschien deel je na het lezen van dit boek die mening wel. Als je het binnen acht dagen uit hebt, kun je het wellicht nog weer ruilen. Proberen kan altijd. Zo ben ik ook aan dit boek(je) begonnen.

Toen ik de uitgever een keer tussen neus en lippen door vertelde over het spontane ontstaan van het project 'vlag de witte vlag', zei hij vrij snel: 'Ik wil dat je daar een boek over schrijft.' Ik was niet direct overtuigd. Toen wij voor het eerst een witte vlag uithingen, hadden we ook geen boek.

Dat zeg ik verkeerd. We hadden wel een Boek. We hadden een heel goed Boek. Dat Boek is zo goed

dat er niets aan toegevoegd hoeft te worden. Daar staat ook alles in om te ontdekken wie Jezus is en waarom het goed is Hem te volgen. Om christen te zijn heb je geen boek van mij nodig en ook geen witte vlag.

Waarom dan toch een boek? Dit boek is geschreven vanuit het verlangen om samen weer eens bewust bepaald te worden bij het feestelijke nieuws van het evangelie. Van jongsaf ben ik (gelukkig) opgevoed met de Bijbel. Ik ken de meeste verhalen. De grote lijn van de boodschap is mij wel bekend. Om eerlijk te zijn, is die zo bekend dat deze haast vanzelfsprekend is geworden. Ik bedoel: over veel zaken verwonder ik mij niet (meer) of bar weinig. Nog niet zo lang geleden werd ik aangesproken door een man die zei dat hij graag *meer* een christen wilde zijn. Hij vroeg: 'Wat moet ik doen om in mijn leven echt een christen te zijn?'

Ik heb daarover nagedacht, omdat ik dat verlangen herken. Er is zoveel in mijn leven dat beter kan en beter moet. Te vaak kom ik dingen bij mezelf tegen die niet passen bij een christen.

Wat moet ik doen om een echte christen te zijn? Hoe kan ik Jezus echt volgen? Elke keer als ik die vraag stel, kom ik vroeg of laat tot de conclusie dat christen-zijn niet begint bij wat ik doe voor Christus, maar bij wat Christus gedaan heeft voor

mij. Eigenlijk zit dat al in het woord 'volgen'. Jezus vraagt niet van mij dat ik voorloop om het pad voor Hem vrij te maken. Petrus probeerde dat een keer.[1] Hij wilde Jezus volgen door voorop te lopen. Zelfs zijn leven wilde hij wel voor Jezus geven. Wat Petrus niet begreep, is dat hij zijn leven pas voor Jezus kon geven als Jezus eerst Zijn leven voor hem gegeven had. Wij hoeven niet de weg voor Jezus aan te leggen. Hij is de Weg. Hij zegt tegen Petrus: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven.'[2] Lange tijd heb ik gedacht dat dat drie losstaande dingen waren. Jezus heeft verschillende 'Ik ben' uitspraken gedaan waarvan 'Ik ben de goede Herder' één van de bekendste is. Op allerlei plaatsen kun je posters kopen waarop al die uitspraken onder elkaar gezet zijn. In mijn beleving voegde deze uitspraak nog drie regels aan het lijstje toe. Het was voor mij een hele ontdekking toen ik erachter kwam, dat de Weg, de Waarheid en het Leven bij elkaar horen. Jezus zegt dat Hij de Weg is. Hij zegt dat Hij de betrouwbare (Waarheid) Weg is. Hij zegt dat Hij de betrouwbare Weg is die tot het echte Leven leidt. Wat dat echte Leven inhoudt, maakt Hij direct daarna duidelijk als Hij laat volgen: 'Niemand komt tot de Vader, dan door Mij.' Het echte leven is het leven met de Vader. De Weg is er. Van mij wordt gevraagd dat ik

op die Weg ga. Maar zie ik die Weg nog wel? Besef ik wel voldoende dat de Weg er is of probeer ik toch nog nieuwe wegen te vinden? Jezus zegt dat er geen andere wegen zijn. Niemand komt tot de Vader, dan door Hem. Verwonder ik mij nog wel over het wonder dat er überhaupt een weg is?

Ik zie bij mijzelf dat ik nog kan groeien in verwondering. Neem bijvoorbeeld de christelijke feestdagen. Van de meeste hebben we er twee (Kerst, Pasen en Pinksteren). Het zijn feesten waarop grote gebeurtenissen gevierd worden. Blijkbaar vonden men in het verleden dat deze gebeurtenissen zo groot waren dat één dag te weinig was om ze te vieren. In 813 n. Chr. schijnt zelfs sprake te zijn geweest van vier kerstdagen. De vierde kerstdag was dan voor de kinderen.

Inmiddels is de feestvreugde over die grote gebeurtenissen zo klein geworden dat veel Nederlanders nog niet eens één dag ermee weten te vullen. De christelijke (tweede) feestdagen worden gevuld met activiteiten die weinig te maken hebben met de oorspronkelijke gebeurtenis waar de feestdag naar verwijst. Bijna elk jaar is er wel weer een politicus die de discussie aanzwengelt of een aantal christelijke feestdagen niet ingeruild moet worden voor andere vrije dagen. Ik verdenk bepaalde politieke partijen ervan dat ze daar een rooster voor

hebben. Wie is aangewezen om dit jaar op christelijke feestdagen te schieten? Deze critici hebben waarschijnlijk extra munitie als christenen meer aandacht zouden vragen voor het christelijke accent van christelijke feestdagen. Maar het is toch te zot voor woorden dat je niet eens meer op zou mogen komen voor je eigen feestdagen? Ik moet het eerste kind nog tegenkomen dat op zijn verjaardag niet meer over zijn geboorte wil praten uit angst dat anders zijn verjaardag volgend jaar niet meer gevierd wordt. Eerst nodig je gasten uit om een feest mee te vieren. Vervolgens durf je vanwege de gasten niet meer te spreken over de reden van het feest? Of vinden wij zelf die oorspronkelijke reden ook niet meer zo feestelijk?

Mei 2016 werd ik op een bijzondere wijze met die vraag geconfronteerd. Dat jaar deed zich iets voor dat zich pas in 2157 weer zal herhalen: Hemelvaartsdag en Bevrijdingsdag vielen samen. Pas in 2157 valt Hemelvaartsdag weer op 5 mei. Ik heb bewust nog niets voor die dag gepland.

Het was al jaren gebruik om op 5 mei de Nederlandse vlag bij de kerk uit te hangen. Ook in 2016 stond dat in de planning. De vlag zou uitgaan, omdat we iets te vieren hebben. Maar die bewuste 5 mei hadden we als kerk twee dingen te vieren: de troonsbestijging van onze Koning en de bevrij-

ding van ons land. Waarom geeft het laatste ons wel reden om de vlag uit te hangen en het eerste niet? Die vraag leverde direct goede gesprekken op over de betekenis van Jezus' hemelvaart. Wat een feest!

Om een kort verhaal niet langer te maken: we besloten direct om een witte vlag en wimpel te bestellen en op 5 mei 2016 een witte wimpel bij de Nederlandse vlag te hangen.

Wit als kleur van overwinning, reinheid en overgave. Voortaan zou op alle christelijke feestdagen een witte vlag bij de kerk wapperen. We hebben wat te vieren en daarom gaat de vlag uit.

Precies een jaar later, rondom Hemelvaartsdag 2017, kwam de vraag op waarom alleen bij het kerkgebouw gevlagd werd. Verschillende mensen besloten voortaan ook thuis de witte vlag uit te hangen op christelijke feestdagen. Bij verschillende gelegenheden zoals doop, belijdenis en bevestiging werden witte vlaggen uitgereikt.

Andere kerken gingen meedoen met vlaggen. De witte vlag trok de aandacht van verschillende kranten en toen ging het heel snel. We kregen berichten dat op allerlei plaatsen christenen met elkaar in gesprek waren gegaan over de vraag waarom je wel of geen witte vlag zou uithangen. 'Het is echt kleur bekennen' schreef iemand.

In een andere plaats ging een groep met een verzoek naar de kerkenraad. Die groep zou in het ambt bevestigd worden. Zij vroegen of ze met een witte vlag de kerk binnen mochten komen en mochten uitleggen waarom van hen de vlag uit mag voor Koning Jezus.

Iemand die voor een zware operatie stond, vertelde me dat hij tegen de operatie op zag. 'Maar,' zei hij, 'de witte vlag gaat mee.' Dat was voor hem een manier geworden om uit te drukken dat hij vol vertrouwen op Christus' overwinning en reiniging de operatie inging. Hij wilde zich overgeven in de handen van zijn Heiland.

Dit is hoe het project 'Vlag de witte vlag' startte. Het begon bij verwondering over de majesteit van onze God. Ik hoop en bid dat we samen mogen groeien in die verwondering. De witte vlag is geen doel op zich. Het uithangen van een witte vlag maakt je niet tot een (beter) christen.

Misschien heb je bij dit boek wel een vlag ontvangen. Ik vraag je niet om die vlag uit te hangen. Als je een goede reden hebt om dat niet te doen, wil ik je graag van harte feliciteren met je unieke witte tafellaken met handig ophanglusje en oprolkoord. Iemand schreef me naar aanleiding van een krantenartikel over 'vlag de witte vlag': 'Mooi artikel. Het uithangen van de vlag is nog wel een hele

overwinning.' Zo is het. Dit boekje is niet geschreven om jou te laten overwinnen. Het is geschreven om ons samen te verwonderen over de overwinning die al behaald is.